

дъщеря, учитель — всички ще ѝ обичатъ, ще ѝ уважаватъ и почитатъ. Този човѣкъ е повече отъ скжпоцененъ камъкъ. Веднъжъ намѣрили този скжпоцененъ камъкъ, вие за нищо не го давате нѣкому. Такова нѣщо представя добриятъ човѣкъ. И затова казвамъ: Колкото повече добри хора познавате, толкова по-добре за васъ.

Кой е добъръ човѣкъ? Добъръ човѣкъ е този, който може да носи страдания, изпитания, изкушения, безъ да роптае, безъ да протестира. Кагато изкушението дойде при него, той не бѣрка въ чувала на своя ближенъ да вземе оттамъ нѣщо, но дава отъ себе си. Добриятъ човѣкъ никого вънешня ощетява. Той е братъ, той е сестра. Сестра наричаме онази душа, която се отключва само съ ключа на Божията Любовь. Единъ ключъ има въ свѣта — той е ключътъ на Божияга Любовь. Който чуе гласа на тази Любовь, той не може вече да се съблазнява, той обича всички хора. Изкушава се само онзи, който обича единъ човѣкъ само. Обаче, който обича всички, той не може да се изкушава. Въ любовъта изкушения на сѫществуватъ. Тя е толкова голѣма, толкова велика и мощнa, че всичко отстѫпва предъ нея. И най-лошитѣ сѫщества отстѫпватъ предъ лицето на любовъта. Любовъта превръща и най-дебелитѣ ледове въ пара; и най-лошитѣ духове тя обръща къмъ Бога; и вѫгленитѣ отъ топлината на любовъта се превръща въ диамантъ. Тази любовь, обаче, не е за хората отъ свѣта. Тя е само за онѣзи, които се стремятъ къмъ новия животъ.

Съвременнитѣ хора говорятъ за устройство на общество, за изправяне на свѣта, и търсятъ нови методи за това, но не се спиратъ върху въпроса за любовъта, като велика, мощнa сила, която може да преустрои цѣлия свѣтъ. Свѣтътъ е устроенъ вече, нѣма защо хората да го преустрояватъ. На хората предстои да изучаватъ растенията и животните, които сѫ създадени отъ милиони години насамъ. Сѫществата, които посѣха семената на растенията и на плодните дървета, имаха грижа за това. Тѣ пренесоха тия семена отъ други мяста и ги посадиха на земята. Милиони работници извѣршиха тази работа. Тѣ пренесоха и рибитѣ, и птицитѣ отъ специални мяста. Така пренесоха и животните, а най-после и човѣка. Мойсей предава историята за създаването на свѣта много просто. Когато дохожда въпросъ за създаването на човѣка, той казва, че Богъ взелъ пръстъ, направилъ отъ нея човѣкъ, въ когото вдъхналъ дихание, и станалъ жива душа. — Не, човѣкъ не е билъ направенъ по